

Рисунок 1 – Залежність середньої швидкості руху транспортного засобу від щільності транспортної мережі і рівня автомобілізації

МЕТОДИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕРЕЖІ ПАРКУВАННЯ

Пугач Я.О.

Науковий керівник – Лобашов О.О., д-р техн. наук, професор

Найбільш складною є проблема організації паркування у містах зі сформованою забудовою. Світовий досвід автомобілізації показує, що вирішити цю проблему можна тільки за рахунок всієї території міста шляхом використання вільної ширини проїзної частини вулиць і створення спеціальних позавуличних автостоянок.

Схема, що відображає основні класифікаційні ознаки тимчасових стоянок, призначених для паркування автомобілів, наведена на рисунку 1.

За режимом роботи підрозділяють стоянки: 1 – з необмеженим часом роботи, 2 – з обмеженням тривалості перебування автомобіля, 3 – з обмеженим (протягом доби) часом роботи.

В Європі, крім паркометрів, розроблені інші способи контролю часу стоянки. Основний з них передбачає застосування спеціального

диску, що представляє собою часовий циферблат, на осі якого знаходиться вказівник інтервалу стоянки.

Рисунок 1 – Основні класифікаційні ознаки тимчасових стоянок

Другий метод, який знайшов розповсюдження в Європі, відомий під назвою Park System (система паркування). Цей метод базується на використанні набору кольорових карток, що продається с спеціальній упаковці. На картках різного кольору вказується ціна та дозволений час стоянки. По прибуттю на стоянку водій обирає потрібну картку та компостує на ній місяць, число, годину та хвилини прибуття і залишає картку за склом автомобіля.

Паркувальна мережа міста повинна розвиватись одночасно з ростом автомобілізації. Історично сформована територія міста не дає можливості виділення площі для встановлення стоянок шляхом розширення проїзної частини дороги. Тому більшість транспортних засобів розташовують біля краю проїзної частини. Одночасно з постановкою автомобіля біля тротуару виникає інша проблема – зниження пропускної можливості вулично-дорожньої мережі. Вирішення проблеми в зменшенні кількості транспортних засобів біля тротуару полягає в встановленні знаків, що забороняють або обмежують парковку, або ж застосування системи штрафів та плати за стоянку.

Велику роль для вирішення проблем грає культура паркування власників транспортних засобів. Максимальне дотримання правил до-

рожного руху – це оптимальний шлях до підвищення культури водіння в нашій країні.

АНАЛІЗ КРИТЕРІЇВ ВИБОРУ ВИДУ ТРАНСПОРТУ

Рєпкіна А.І.

Науковий керівник – Ольхова М.В., канд. техн. наук, доцент

Існують різні способи транспортування вантажів між країнами. Плануючи відправлення вантажів і вибір виду транспорту, необхідно враховувати низку обставин: вид вантажу, відстань і маршрут перевезення, фактор часу, вартість перевезень, безпека перевезення.

Вантажі, що перевозяться, поділяються на генеральні, масові й особливо режимні. До генеральних відносять різні штучні вантажі (в упаковці чи без неї). За розмірами вони поділяються на звичайні, довгомірні (більше 3 м) і негабаритні. За масою – легкі й важкі (з масою більше 5 т на одну вантажну одиницю). До масових відносять вантажі, що мають певну структурну масу, яка перевозиться у великій кількості без упаковки. До них відносять наливні (нафта і нафтопродукти, гази, тваринні й рослинні жири, спирти тощо), навальні (руда, концентрати, добрива тощо), насипні (зерно, цукор-сирець тощо) та деревина. До особливо режимних відносять вантажі, які зберігають і перевозять при дотриманні спеціальних правил.

При виборі засобів транспортування треба мати на увазі, що в деяких випадках немає можливості вибору. Наприклад, вантажі, що швидко псуються, треба перевозити авіатранспортом. Разом з тим авіаперевезення не допустимі при перевезенні легкозаймистих і вибухонебезпечних вантажів. Основну частину перевезень морським транспортом становлять перевезення масових наливних і навальних вантажів (нафти і нафтопродуктів, залізної руди, кам'яного вугілля, зерна тощо). Морський транспорт широко використовується і для перевезення готової промислової продукції, напівфабрикатів, продовольства, генеральних вантажів. Перелік товарів, що перевозяться основними видами транспорту, наведено в табл. 1.

Відстань і маршрут перевезення. Місце відправлення вантажу та кінцевий пункт перевезення також визначають при виборі виду транспорту. У внутрішньоконтинентальних перевезеннях використовують залізничний, трубопровідний, автомобільний та авіаційний транспорт, у міжконтинентальних — морський та авіаційний транспорт.

Фактор часу. Відомо, що найшвидший спосіб доставки вантажу – це авіатранспорт. Однак він дорого коштує. Тому використовується тільки тоді, коли треба доставити вантаж за мінімальний відрізок часу.